

ВИСНОВОК

до проекту Закону про внесення змін до Земельного кодексу України
щодо спрощення надання земельних ділянок у власність
учасникам бойових дій
(реєстр. № 13503 від 18.07.2025)

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації на своєму засіданні 16 вересня 2025 року (Протокол № 154) розглянув проект Закону про внесення змін до Земельного кодексу України щодо спрощення надання земельних ділянок у власність учасникам бойових дій (реєстр. № 13503 від 18.07.2025), поданий народним депутатом України Юрченком О. М.

Законопроект розроблено з метою спрощення процедури надання земельних ділянок учасникам бойових дій, забезпечення їх першочергового права на отримання земель для житлового будівництва, садівництва, городництва або ведення особистого селянського господарства, а також підвищення ефективності реалізації їхніх соціальних гарантій.

В межах предметів відання Комітету щодо запропонованих законодавчих змін зазначаємо наступне.

Міністерство цифрової трансформації України у своєму висновку висловило, зокрема, такі зауваження та пропозиції.

Пунктом 1 розділу I проекту Закону пропонується доповнити статтю 118 частинами одинадцятою-дванадцятою та передбачити, зокрема, що для учасників бойових дій спрощений порядок надання земельних ділянок передбачає автоматичне включення до реєстру осіб, які мають право на земельну ділянку, на підставі посвідчення учасника бойових дій або інших документів, що підтверджують статус, без додаткових перевірок.

При цьому, слід зазначити, що правові, організаційні і фінансові засади створення та функціонування публічних електронних реєстрів з метою захисту прав та інтересів фізичних та юридичних осіб під час створення, зберігання, оброблення та використання інформації у публічних електронних реєстрах встановлює Закон України «Про публічні електронні реєстри» (далі – Закон), який набрав чинності 01 січня 2022 року.

Згідно з пунктом 12 частини першої статті 2 Закону публічний електронний реєстр (реєстр, кадастр, реєстр тощо) (далі - реєстр) – інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації.

Відповідно до частини другої статті 3 Закону ведення усіх реєстрів, за допомогою яких органи державної влади, органи місцевого самоврядування, саморегулювні організації, юридичні особи публічного права, їх посадові особи, інші уповноважені законом особи здійснюють збирання, оброблення та поширення офіційної інформації про передбачені цим Законом та іншими законами об'єкти реєстрів, здійснюється в електронному вигляді відповідно до вимог цього Закону, законів або інших актів законодавства, згідно з якими вони створені, та є публічними електронними реєстрами.

Згідно частини першої статті 26 Закону реєстр створюється, якщо при регулюванні суспільних відносин, що виникають при вирішенні економічних, соціальних, правоохоронних або інших завдань, необхідним є факт реєстрації об'єкта (об'єктів) реєстру з метою захисту прав і законних інтересів громадян та їх об'єднань, юридичних осіб, територіальних громад, суспільства та держави, створення правових та інформаційних гарантій такого захисту з боку держави та органів місцевого самоврядування, з метою одноразового збору і багаторазового використання актуальної та достовірної інформації під час організаційного та інформаційного забезпечення надання адміністративних, соціальних та інших публічних послуг, провадження дозвільної діяльності, провадження іншої управлінської діяльності та здійснення державного регулювання.

Крім того, відповідно до частини третьої статті 4 Закону виключно законом або іншим актом законодавства, згідно з яким створений реєстр, визначаються відомості, зазначені у частині другій статті 26 цього Закону (крім випадків, визначених статтями 40 і 41 цього Закону).

Так, частиною другою статті 26 Закону передбачено, що базовий реєстр створюється згідно із законом, в якому зазначаються:

- 1) повна та скорочена (за наявності) назва реєстру;
- 2) призначення реєстру;
- 3) назва держателя реєстру;
- 4) назва та/або вимоги до адміністратора;
- 5) вимоги до публічних реєстраторів;
- 6) вимоги до створювачів;
- 7) об'єкт (об'єкти) реєстру, порядок його (їх) реєстрації та ідентифікації;
- 8) джерела інформації відповідного реєстру;
- 9) види реєстрових даних, метаданих та візуальних, підтверджуючих ці дані, образів (матеріалів фото- та відеофіксації, скан-копій тощо);
- 10) спосіб (процес) створення створювачем інформації про об'єкт реєстру, у тому числі з використанням прикладних програмних інтерфейсів реєстрів;
- 11) строки внесення до реєстру інформації про об'єкти реєстру;
- 12) види та матеріальні форми документів, що створюються під час ведення реєстру, та спосіб їх обліку у складі такого реєстру;

- 13) фінансові джерела створення програмно-технічних засобів реєстру та право власності на них;
- 14) вимоги до ведення та адміністрування реєстру;
- 15) вимоги до інтеграції з Системою електронної взаємодії;
- 16) вимоги до обробки та захисту персональних даних, інших реєстрових даних та інформації;
- 17) джерела фінансового забезпечення функціонування реєстру;
- 18) форми і порядок оприлюднення та отримання реєстрової інформації, права та обов'язки користувачів;
- 19) перелік послуг реєстру та розмір плати за їх надання;
- 20) вимоги до системи управління ризиками та інформування суб'єктів інформаційної взаємодії і правоволодільців про порушення цілісності реєстрової інформації, її несанкціонованої обробки;
- 21) порядок обов'язкового інформування правоволодільця про запити будь яких осіб щодо інформації про нього та належні йому майно, майнові, правові та інші спеціальні статуси, а також про збирання, оброблення, внесення такої інформації до відповідних реєстрів, її зміну та видалення; 22) дата початку функціонування реєстру.

Таким чином, для нормативного врегулювання створення публічного електронного реєстру слід враховувати вищезазначені вимоги.

Враховуючи зазначене, проект Закону потребує доопрацювання з урахуванням вимог Закону України «Про публічні електронні реєстри» шляхом доповнення нормами щодо врегулювання створення та функціонування реєстру осіб, які мають право на земельну ділянку.

Народні депутати України – члени Комітету при обговоренні законопроекту зазначили що він покликаний сприяти, зокрема, спрощенню доступу учасників бойових дій до земельних ділянок, скороченню бюрократичних процедур, підвищенню рівня соціального захисту ветеранів війни, а також ефективному використанню земельного фонду України, разом з тим вищезазначені зауваження та пропозиції потребують відповідного опрацювання та врахування.

Враховуючи зазначене, за результатами обговорення Комітет ухвалив:

1. Рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики врахувати висловлені зауваження та пропозиції під час підготовки та розгляду проекту Закону про внесення змін до Земельного кодексу України щодо спрощення надання земельних ділянок у власність учасникам бойових дій (реєстр. № 13503 від 18.07.2025), поданого народним депутатом України Юрченком О. М.

2. Направити Висновок про розгляд зазначеного законопроекту до Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики.

Голова Комітету

М. КРЯЧКО